

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010254
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619010254.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného C. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného C. W. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. OT/30/2019 zo dňa 09.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15.01.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného C. W. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.07.2019 o 11.33 hod. na ceste III./1722 v obci W., okres C., v smere k obecnému úradu viedol motorové vozidlo továrenskej značky M. Y., EČ: C. XXX Z., počas jazdy bol zastavený a kontrolovaný hliadkou príslušníkov OO PZ Topoľčany, pričom bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. OT/140/2018 zo dňa 13.08.2018, právoplatný dňom 13.08.2018 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov a trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý i vykonal.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť, uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť, uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne s tým, že na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, pričom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že odvolanie podáva voči rozsudku v celom rozsahu.

V písomných dôvodoch odvolania však poukazoval na uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a „zadržaný“ vodičský preukaz na dobu 5 rokov. vzhľadom na spoluprácu pri procesných úkonoch sa mu pomer závažnosti previnenia a následného rozsudku javil veľmi prísny. Uviedol, že vodičský preukaz potrebuje z rodinných dôvodov a aj kvôli dochádzke do zamestnania.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na verejné zasadnutie nedostavil, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mal riadne doručené a zachovanú lehotu na prípravu na verejné zasadnutie, svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil a požiadal, aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že keďže ani opakované predchádzajúce odsúdenia a výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody, dokonca aj za rovnakú trestnú činnosť, neodradili obžalovaného od páchania trestnej činnosti, iný trest, ako nepodmienečný trest odňatia slobody, by nesplnil svoj účel, s tým, že trest odňatia slobody, uložený v

dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby, ako aj trest zákazu činnosti, uložený v polovici zákonnej trestnej sadzby, v žiadnom prípade nemožno považovať za neprimerane prísny.

Navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav vecí v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa odvolací súd plne stotožnil tak so skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu I. stupňa. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal, pričom na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa vzhľadom na odpovede obžalovaného na otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. por. súd I. stupňa neprijal vyhlásenie obžalovaného, tento však v rámci svojej výpovede uviedol, že ľutuje čo sa stalo, nikomu nič nespravil, šoféroval svoje auto 500 m od domu, policajti ho zastavili 12 m od jeho motorového vozidla, pričom sa priznal, že toto motorové vozidlo aj viedol. Bol si vedomý toho, že má uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Prípadný nepodmienečný trest odňatia slobody považoval za nespravodlivý, pretože si uvedomil svoju vinu, ale žiadal spravodlivosť. Obžalovaný sa teda k spáchaniu žalovaného trestného činu v plnom rozsahu priznal, pričom toto jeho priznanie bolo podporené ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi a to predovšetkým výpoveďami svedkov A. V. a A. Q., ako aj listinnými dôkazmi, zadováženými v prípravnom konaní, ako aj samotným súdom I. stupňa.

Na základe dostatočne vykonaného dokazovania, súd I. stupňa dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, teda, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu v obžalobe a že svojím konaním tak naplnil všetky zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pretože maril výkon úradného rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, pričom obžalovanému bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/140/2018 zo dňa 13.08.2018 uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, ktorý vykonal a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov.

Čo sa týka ukladaného trestu, súd I. stupňa pri jeho výmere, ako aj pri úvahách o jeho druhu, postupoval podľa § 34 ods. 1 až ods. 4 Tr. zák. a bral do úvahy nielen spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ale aj osobu obžalovaného.

V prípade obžalovaného súd I. stupňa správne poukázal na jeho odpis z registra trestov, ako aj evidenčnú kartu vodiča, pričom v prípade obžalovaného bolo potrebné prihladiť predovšetkým na posledné odsúdenie a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/140/2018 zo dňa 13.08.2018, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a ktorý vykonal dňa 19.11.2018, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti a to na dobu 3 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa opätovne dopustil spáchania identického trestného činu ako za aký už bol odsúdený, súd I. stupňa považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. je zákonom stanovená trestná sadzba až na 2 roky. Súd I. stupňa správne konštatoval existenciu poľahčujúcej okolnosti, uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák. teda, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie oľutoval

a existenciu jednej priťažujúcej okolnosti a to uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. , že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený.

Pokiaľ súd I. stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, aj odvolací súd sa plne stotožnil s jeho výmerou, pričom v prípade obžalovaného aj odvolací súd nepovažoval za možné uloženie podmieneného trestu alebo trestu iného druhu a to vzhľadom na osobu páchatela. Taktiež sa stotožnil s rozhodnutím o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin.

Obžalovanému za predchádzajúcu identickú trestnú činnosť bol uložený trest zákazu činnosti v trvaní 3 rokov a ani táto skutočnosť ho neodradila od páchania trestnej činnosti rovnakého charakteru. Preto pokiaľ súd I. stupňa uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov, takto uložený trest nemožno považovať za neprimerane prísny.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne uviedol svoje úvahy, s ktorými sa plne stotožnil aj odvolací súd a ako na správne na ne poukazuje.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.